

תצהיר

אני הח"מ, יפה ג'מילה סייג, נושאת ת"ז 028407385 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית במסגרת הליך ת"א 32035-06-24 בבית משפט השלום בכפר סבא.
2. שאול ואני התחתנו בשנת 1993, התגוררנו תמיד ברמת גן ותודה לאל נולדו לנו 3 בנים.
3. שאול בעיקר עבד בימים ואני שילבתי את הטיפול במשק הבית לצד עבודה בהיקפים שונים, דבר שהשתנה בהתאם לגיל הילדים ולמצב המשפחתי שלנו.
4. כשהתחתנו עבדתי בתפקיד מזכיר ראשית בבורסה ליהלומים ברמת גן, במשך השנים עבדתי בחברות שונות בתפקידי מזכירות ומשרד ניהוליים, כאחראית, ומנהלת צוות מזכירות.
5. גידלנו את הילדים וניהלנו חיי משפחה בצוותא.
6. בשנת 2014 החלטנו להיפרד, התגרשנו בצורה הכי טובה שאפשר, עבור כל המשפחה, כמובן בדגש על הילדים. היינו בקשר טוב גם לאחר הגירושין, הבן שלנו נדיר עבר להתגורר עם שאול והבן לירז נשאר לגור איתי, ובננו און היה אז לפני חתונה והתגורר אצל שנינו, הכל בתיאום וכבוד הדדי.
7. אני זוכרת את התאונות ששאול נפגע בהן בשנת 2017.
8. התאונה הראשונה הייתה פחות דרמטית, כך חשבתי, ואז לפני שהספיק להחלים נפגע בתאונה השניה ששם ממש חששתי שזה הסוף.
9. שאול איש חזק, בהתחלה הוא ניסה שלא להדאיג והוא גם לא אחד דברן, אבל מהיכרותי איתו, כבר אחרי התאונה הראשונה הבנתי שהוא צריך עזרה וכך עשיתי.
10. הייתי מגיעה לבקר את שאול, מכינה לו אוכל ומסדרת את הבית, ראיתי בעיניים שלי שהמצב גרוע מכפי שהוא מספר. אני מכירה אותו מספיק טוב, לא רציתי ללחוץ אבל הבנתי שהוא מתמודד עם משהו בנוסף למה שנראה בעין וזה משהו שרק בהמשך הבנתי כמה צדקתי.
11. אחרי התאונה השניה, לא הייתה ברירה אלא לבוא אליו על בסיס יומיומי. הוא היה ממש במצב סיעודי לפעמים היה מאוד לא רגוע ולפעמים היה רגוע מדי, ישנוני כזה ולא מגיב, כנראה מהתרופות.

12. זה היה מדאיג וכל הזמן שאלתי, נדיר הבן שלנו, לא רצה להלחיץ אותי והסביר לי בצורה עדינה ששאל מתמודד עם מצב נפשי לא פשוט.

13. הבנתי שמבחינה כלכלית זה יהיה מאתגר, אמנם היו לנו שנים יפות, שנינו עבדנו והתפרנסנו אבל אין לנו רזרבות ופריבילגיה של פרישה מוקדמת. ידעתי ששאל לא יוכל להחזיק מעמד ללא עזרה ולא רציתי גם שהילדים ייקחו הלוואות. ידעתי שאנו יכולים להשיג הלוואות מחברים, אבל פחדתי שיהיה קושי בלהחזיר.

14. לקחתי על עצמי לעזור לשאל, גם הבנים התנדבו בצורה מרשימה, בקניות, בהכנת ארוחות, ובעזרה בבית, ידענו שכמשפחה צריכים להתחזק ולעבור את זה ביחד.

15. זה היה לי מאוד קשה, גם לדאוג לילדים ולנכדים, גם לבית שלי, גם לעבוד ועוד לדאוג לשאל למשק ביתו ולפרנסה.

16. במשך תקופה מאוד ארוכה שאל שכל כך אוהב את הילדים והנכדים התבייש מלפגוש אותם. זה היה נוראי, אני יודעת כמה הוא אוהב אותם אבל לא יכול שיראו אותו במצב כזה. זה לא האבא והסבא שהם מכירים או ששאל רוצה שיכירו.

17. תמכתי בו בנוסף לקבל את ההחלטות הקשות, ההחלטה לקבל טיפול פסיכיאטרי קבוע. אני מאוד עודדתי אותו ודחפתי. אני גם לא מכירה את הדברים האלה כל כך אבל הבנתי שאין ברירה, במצב שהוא היה נתון בו לא היה עם מי לדבר והיינו חסרי אונים.

18. גם אחרי שהתגרשנו לא היינו רחוקים אף פעם, אבל התאונות גרמו לזה ששאל נזקק לי בצורה קבועה ואני נמצאת עם שאל הרבה מאוד. בשלב מסוים כשהבנתי שמצבו של שאל לא הולך להשתנות בקרוב, כעבור כמה חודשים עברתי להתגורר בסמיכות אליו, כדי שהיה קרובה במרחק הליכה, שצריך אותי נגישה וקרובה.

19. בדיעבד זה הוכיח את עצמו, הרבה מאוד פעמים אפילו באמצע הלילה, יש לו אוזן קשבת ומישהו שיבוא לעזור לו בפעולות פשוטות עד מסובכות. בהתחלה הוא הרי נזקק אפילו לעזרה להתקלח ולהתפנות, לקום, להתיישב, להתיישר, בהמשך יותר עזרה של ליווי לצידו ומתן בטחון בהליכה עם עזרים שהיו לו.

20. שאל היה צריך עזרה צמודה, בין אם לעזרה בקניות, סידור הבית, ליווי לבדיקות ולרופאים וגם סתם שיח נעים ומעודד.

הנני מצהירה כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

יפה ג'מילה סינג

אישור

הנני מאשר כי ביום 20.7.26 הופיעה בפני, עו"ד אריאל פרייברג, במשרדי ברחוב אבא הלל 7, ברמת גן, הגב' יפה ג'מילה סינג, המוכרת לי אישית, ולאחר שהוזהרה כי עליה להצהיר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה וחתמה עליה.

אריאל פרייברג, עו"ד
מ"ר 62254
אריאל פרייברג, עו"ד